

SAYIN BAŞBAKANIMIZ RECEP TAYYİP ERDOĞAN’IN DİKKATİNE

Sayın Başbakanım,

9 yıldır Türkiye’de herkesin gözü önünde hem kendi hukukumuzun hem de AİHS’nin çiğnendiği bir dava süreci yaşanmaktadır. Bu öylesine bir davadır ki, savunmanın kanıt ve tanıklar tamamen reddedilmiş, sanıklara savunma hakkı tanınmamış, sanıklardan hangi madde kapsamında yargılandıkları gizlenmiş, hüküm hukuka aykırı delillerle bina edilmiş ve daha nice hukuk dışı uygulamalara sahne olmuştur. Savunmanın bu haksız uygulamalar karşısında yapmakta olduğu tüm girişimler ise yine hukuk dışı yollarla sonuçsuz bırakılmaktadır.

Doğru olan bu usulsüzlüklerin iç hukukta düzeltilmesidir. Ama kendilerini denetleyen hiçbir mekanizma bulunmamasından cesaret alan kimi görevlilerin umursamaz tutumu nedeniyle bu haksız uygulamalar AİHM’ne taşınmış bulunmaktadır.

Sayın Başbakanım,

Bu davayla ilgili olarak hem zat-ı alinize hem de Sayın Adalet Bakanımızda detaylı bilgiyi göndermiş bulunmaktayız. Bu dava sürecinde yaşanan Cumhuriyet tarihinde görülmemiş hukuksuzlukları bilginize arz ediyoruz. Sizden ilgilendi hcelemenizi ve hukukun alenen çiğnendiği söz konusu davayı yökterdim takip etmenizi istiriham ediyoruz.

- 1- Bir dava dosyasındaki 1996 ve 1997 yıllarına ait telefon dinlemelerinin hiçbir hukuki dayanağı yoktur. Türkiye’de iletişime müdahaleye izin veren ilk yasa 1999 yılında çıkmıştır. 1999 yılından önce ise Türkiye’de iletişime müdahaleye izin veren herhangi bir yasa yoktur. Bu nedenle huzurdaki dava dosyasında bulunan ve üzerinde 1996, 1997 tarihleri bulunan dinleme tutanakları, AİHM içtihatlarına göre ÖZEL HAYATIN İHLALI (AİHS m. 8/1) niteliğindedir.
- 2- Dava sürecinden önce yapılan operasyon esnasında ve sonrasındaki tarihlerde yapılan arama işlemleri sırasındaki zaptetme işlemlerinin tamamı usulsüzdür. Hiçbir kanıt değeri bulunmayan ve huzurdaki davada sanık olmayan kişilere ait ilgisiz eşyalar zaptedilmiştir. Bu eşyalar 2004 senesine kadar sahiplerine iade edilmemiştir. Bu haksız uygulama MÜLKİYET HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS 1. Ek Protokol, md 1)
- 3- Operasyon sırasında yapılan arama işlemlerinden bazıları mahkeme kararına dayanmamaktadır. Bu aramalarda KONUT DOKUNULMAZLIĞI HAKKI ihlal edilmiştir. (AİHS m. 8/1)
- 4- Aramalar sırasında emniyet güçleri baskın yaptığı evlerden birine gazetecilerle birlikte girmiştir. Bu davranış, SUÇSUZLUK KARİNESİNİN İHLALI’dır. (AİHS m. 6/2)
- 5- AİHS’ne göre yakalama, ancak kişinin suç işlediğine ilişkin ciddi emarelerin bulunması halinde mümkündür. Ancak polis operasyonu sırasında arama yapılan evlerde bulunan istisnasız herkes hiçbir ayırım yapılmaksızın gözaltına alınmıştır. Bu durum KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 5/3-c)
- 6- Operasyon sırasında ve sonrasında yakalanan kişilere yakalanma nedenleri bildirilmemiştir. Bu durum KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 5/2)
- 7- Davanın tüm sanıkları 6 gün gözaltında tutulmuştur. Bu 6 günlük gözaltı süresi AİHM içtihatlarında kabul edilen 4 günlük sınır süresinin üstündedir. Bu şekilde KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ (AİHS m. 5/3) ihlal edilmiştir.
- 8- AİHM, yakalanan kişilerin 48 saat içinde hakim karşısına çıkarılmasını öngörmektedir. Oysaki, huzurdaki davanın sanıkları 6 günlük sürenin sonunda hakim karşısına çıkarılmışlardır. Bu 48 saatlik sürenin aşımı, KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın (AİHS m. 5/3) ihlalini oluşturmaktadır.
- 9- AİHM, gözaltındaki kişilerin 48 saatten daha uzun bir süre avukatlarıyla görüştürilmemelerini tecrit olarak isimlendirmekte ve bunu hem ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlali (AİHS m. 6/3-c) hem de KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlali (AİHS m. 5/3) olarak kabul etmektedir. Huzurdaki davanın emniyet soruşturmasında ise gözaltındaki kişiler ancak 4. günde avukatlarıyla görüştürülmüşlerdir.
- 10- Davayla birleşen ek bir davada hazırlık soruşturması 4 yıl sürmüştür. Üstelik bu zaman zarfında, 4 kişinin ifadesinin alınması dışında hiçbir işlem yapılmamıştır. MAKUL SÜREDE YARGILANMA HAKKI bu sanıklar açısından da ihlal edilmiştir. (AİHS m. 6/1)
- 11- Gözaltında hakim güvencesini düzenleyen, (o dönemdeki) 1412 sayılı CMUK’un 128. maddesi 2002 yılına kadar DGM’lerde uygulanmamaktaydı. Huzurdaki davanın sanıkları da bu güvenceden yararlanamamışlardır. Bu durum hem ADİL YARGI HAKKI’nın (AİHS m. 6) hem de ETKİLİ BAŞVURU HAKKI’nın (AİHS m. 13) ihlaline sebebiyet vermiştir.
- 12- Gözaltındaki kişilerin avukatlarıyla görüşmeleri esnasında yanlarında polis memurları bulunmuştur. Oysaki AİHM içtihatlarına göre bu görüşmeler esnasında sanıklar ile avukatlarının yalnız görüşmeleri gerekmektedir. Huzurdaki davada bunun aksinin uygulanmış olması, ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6/3-c)
- 13- Ülkemizde sanıkların hazırlık evrakını incelemelerine izin veren (o dönemdeki) 1412 sayılı CMUK’un 143. maddesinin DGM’lerde uygulanmaması nedeniyle, huzurdaki davanın sanıklarının ve avukatlarının hazırlık evrakını incelemelerine izin verilmemiştir. Bu durum, AİHM içtihatlarına göre, ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6)
- 14- Gözaltına alınan kişiler, gözaltı aşamasında, basına elleri kelepçeli olarak teşhir edilmişlerdir. Bu uygulama, SUÇSUZLUK KARİNESİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 6/2).
- 15- Soruşturmayı yapan emniyet birimi, gözaltına alınanların isimlerini ve sahte emniyet ifadelerini basına sızdırmıştır. Bunlar basında büyük başlıklar ve suçlayıcı içerikle günlerce yayınlanmıştır. Bu uygulama SUÇSUZLUK KARİNESİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 6/2)
- 16- AİHM, toplu gözaltına almalarda susma hakkını kullanan hiç kimsenin olmamasını, onların hiçbirine susma hakkı tanınmadığının ispatı olarak kabul etmektedir. Huzurdaki davanın yayandığı polis operasyonunda gözaltına alınan yaklaşık 100 kişinin hiçbirinde “susma hakkımı kullanmak istiyorum” seçeneği işaretlenmemiştir. Bu durum, huzurdaki davanın sanıklarına susma hakkının tanınmadığını göstermektedir ve sanıkların ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlal edildiğini ispatlamaktadır. (AİHS m. 6/1)
- 17- AİHM içtihatlarına göre gözaltı süresinin uzatılabilmesi için hakimlerin sanıkların savunmalarını dinlemesi ve kimlik tespiti yapması gerekir. AİHM, gözaltı sürelerinin evrak üstünden (sanıkları görmeden ve dinlemeden) uzatılmasını “ihlal” olarak kabul etmektedir. Huzurdaki davada gözaltı süresi uzatımı işlemleri tamamen evrak üstünden yapılmıştır. DGM bu süreyi uzatırken hiçbir savunma alması, hiçbir sanığı dinlememiştir. Gözaltı süresi uzatım kararı sadece polis fezlekesindeki bilgilere dayalı olarak verilmiştir. Bu durum ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6/1)
- 18- İstanbul Organize Suçlar Şubesi’nin 1998-2002 dönemi işkence uygulamalarıyla maruftur. Şube müdürü ve diğer bazı görevliler işkence suçu nedeniyle polislik görevinden ihraç edilmişlerdir. Bu birim, huzurdaki davanın sanıklarına da sistematik işkence uygulamıştır. Bu işkenceleri uygulayan görevliler hakkında açılan davalar devam etmektedir. Emniyet birimi işkencelerini gizlemek için de şubeye müdafilerin girmesini engellemiştir. Nitekim AİHM, emniyet ifadelerinin avukat huzurunda alınmasını işkence kanıtı olarak kabul etmektedir. Bu nedenle, sağlık raporları, tanık anlatımları ve halihazırda süren işkence davalarıyla da sabit olduğu üzere, huzurdaki davada İŞKENCE YASAĞI ihlal edilmiştir. (AİHS m. 3)
- 19- Huzurdaki davanın soruşturma aşamasında, hiçbir gerçekliği bulunmayan emniyet ifadeleri düzenli olarak basına sızdırılmıştır. Bu haksız ve hukuka aykırı uygulama, SUÇSUZLUK KARİNESİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 6/2)
- 20- AİHM, idarecilerin, bir soruşturma veya kovuşturma sırasında sanıkları suçlayıcı beyanlarda bulunmalarını suçsuzluk karinesinin ihlali olarak nitelemektedir. Huzurdaki davanın emniyet soruşturması aşamasında, dönemin Başbakanı, İçişleri Bakanı, İstanbul Emniyet Müdürü ve diğer bazı idareciler, huzurdaki davanın sanıklarına haksız suçlamalarda bulunmuşlardır. Daha henüz sanık sıfatı bile almamış kişilere yönelik bu yargısız infazlar sanıkların SUÇSUZLUK KARİNESİ’ni ihlal etmiştir. (AİHS m. 6/2)
- 21- İdareciler ve görevliler, sanıkların şeref, şöhret, ahlak anlayışı yaşam tarzı ve kişiliklerini kamuoyuna yanlış aktarmışlardır. Bu suretle ÖZEL YAŞAM HAKKI haksız olarak ihlal edilmiştir. (AİHS m. 8/1)
- 22- Tutuklu sanıklar 4.5 ay yargılanmadan cezaevinde bekletilmişlerdir. Bu durum iç hukukta CMUK m. 222 ve DGM Usul Yasası m. 20/3’ün ihlali olduğu gibi AİHS’ne göre KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 5/3)
- 23- Tutuklamaya ilişkin kararlar yeterli gerekçeden mahrumdur. Kararlarda, hep aynı matbu ve kalıplaşmış ifadeler kullanılmıştır. AİHM içtihatlarına göre bunlar “gerekçesiz karar”dır. Gerekçesi böyle genel ve matbu ifadelerle yazılmış tutuklama kararları KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)
- 24- AİHM tutuklama uygulamasını sadece 3 durumda kabul etmektedir. Bunların hiçbirisi söz konusu davada mevcut değildir. Geçerli olmayan nedenlere dayanarak yapılan tutuklama KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)

- 25- Tutuklama kararına karşı müdafilerce yapılan itiraz ilgili yerel mahkeme tarafından “infial” gerekçe gösterilerek reddedilmiştir. AİHM’in tutuklama kriterleri arasında “infial” yoktur. AİHM “infial” gerekçesiyle yapılan tutuklamaları KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlali olarak kabul etmektedir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)
- 26- Tutuklu sanıkların tutukluluk süresi boyunca müdafiler her ay itiraz dilekçesi vermişlerdir. Bu itiraz dilekçelerinin tamamı DGM’ce evrak üstünden incelenerek karara bağlanmıştır. Tutukluluk denetiminin eksik yapıldığı belgelenen bu durum KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)
- 27- Tutukluluk sürelerinin uzatımında, buna karar veren mahkemenin her defasında herkesin durumunu ayrı ayrı ele alması, her tutuklu sanığın kişisel durumunu, ailevi şartlarını, sosyal etkilerini ve deli durumunu değerlendirerek karar vermesi gerekir. Oysaki söz konusu davada tutukluluk uzatımları bu incelemelerin hiçbirini yapmadan otomatik gerçekleştirilmiştir. AİHM bunu KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlali olarak kabul etmektedir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)
- 28- Tutukluluğun uzatımına karar veren mahkemenin doyurucu nedenlerle, ön derece genel ve soyut ifadelerle gerçekleştirilmiştir. AİHM bunu KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlali olarak kabul etmektedir. (AİHS m. 5/2 ve m. 3)
- 29- Sanıklardan ikisi 9 ay, diğer iki kişi ise 7 ay tutuklu kalmışlardır. Bu süreler, AİHM kriterlerine göre makul sürelerin üstündeydi ve bu nedenle de KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlali (AİHS m. 5/3) teşkil etmektedir.
- 30- Emniyette bazı sanıklara zor ve işkenceyle yaptırılan bazı mizansen konuşmalar hukuka aykırı olarak kaydedilip bazı basın guruplarına “sanıkların itirafları” adı altında servis edilmiştir. Bu basın grupları da sanıkların göya kendilerini suçladıkları bu düzmece görüntüleri “sorgu görüntüleri” adı altında yayınlamıştır. Böylece sanıkların SUÇSUZLUK KARİNESİ çok ağır şekilde ihlal edilmiştir. (AİHS m. 6)
- 31- DGM Savcılığı bu yasadışı yayınların durdurulmasını ve görüntüleri yayınlayanlar hakkında suç duyurusunda bulunulmasını istemiştir. Ama ilgili DGM bu haklı talebi reddetmiş ve milyonlarca kişinin gözleri önünde gerçekleşen bu ağır ihale karşı sessiz kalmıştır. Bu durum sanıkların SUÇSUZLUK KARİNESİ’ni bir kere daha ihlal etmiştir. (AİHS m. 6)
- 32- İç hukuk sistemimizde sanıkların suçsuzluk karinelerini koruyacak yeterli önlemler yoktur. Bu konuda caydırıcı bir yasa ve yaptırım da yoktur. Pozitif sorumluluk ilkesi gereği, bunu engelleyecek tedbirlerin ve yolların bulunması kurumların görevidir. Bunların olmayışı ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6)
- 33- Sanıkların tahliyeleri yönünde mütalaa veren iki ayrı Cumhuriyet Savcılar hakkında mesnetsiz bahanelerle idari soruşturmalar açılmış ve bu soruşturmaları müteakiben bu savcılar görevlerinden alınmışlardır. Söz konusu davaya bakan yargı mensupları üzerindeki baskının ne derece şiddetli olduğunu gösteren bu durum ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6)
- 34- Sanıklardan iki kişi savcılık tarafından serbest bırakıldıktan sonra, bir TV programında emniyet soruşturmasını eleştirdikleri için polis tarafından tekrar gözaltına alınmışlardır. Bu haksız gözaltı ADİL YARGI HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6/2)
- 35- Söz konusu gözaltıyla ilgili soruşturmayı yürüten savcı, bu iki kişinin savunmalarını almadın, hatta yüzlerini bile görmeden tutuklama kararı istemiştir. Bu tutum, KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS 5/3)
- 36- AİHM kriterlerine göre bir iddianamenin sanıklara isnat edilen fiili açıkça göstermesi gerekir. Hangi eylemin kim tarafından, kime karşı, nerede, ne zaman, hangi delillere dayalı olarak İka edildiği açıkça yer almalıdır. Ancak huzurdaki davanın dayanağı olan iddianamede, hiçbir suç tefriki yapılmamıştır. Kimin neyle suçlandığı belli değildir. Öyle ki birçok sanığın ismi sadece baştaki listede yer almakta, iddianamenin başka hiçbir yerinde geçmemektedir. Bu durum SI-LAHLARIN EŞİTLİĞİ İLKESİ’nin ihlali olarak kabul etmektedir. (AİHS 6/1 ve 3)
- 37- Mahkeme, kişide, tarafsız olduğuna ilişkin izlenim bırakmalıdır. Huzurdaki davanın sanıklarının ilgili DGM’de yapılan iki farklı tarihli sorgularında mahkeme başkanı tüm sanıklara “Örgüte üye misiniz?” sorusunu sormuştur. Ortada bir örgütün varlığını peşinen önyargılı biçimde kabul eden mahkemenin bu davranışı güven duygusunu zedelemiştir. Yine aynı mahkemenin hakimlerinin duruşmalar sırasında müdafilere hitaben sarf ettikleri “konuşmazsanız hatırım kalır...” ve “ben sizin müvekkillerinize bunlar ne biçim adam diyor muyum?...” gibi hukuka aykırı sözler, bu güven duygusunu tamamen yok etmiştir. İlgili DGM heyetinin bu tutumu sanıkların hem SUÇSUZLUK KARİNESİ’ni hem de ADİL YARGILANMA HAKKI’ni ihlal etmiştir. (AİHS m. 6/2)
- 38- CMUK md. 222, tutuklu işlerde zaruret olsa bile duruşmaya 1 aydan fazla ara verilemeyeceğini belirtmektedir. Oysaki DGM ilk tensip zaptında 2.5 ay sonrasında duruşma vermiştir. İkinci duruşma ise 2 ay sonraya talik edilmiştir. Sanıkların yargılanmadan aylarca gereksiz yere tutuklu kalmalarına neden olan bu durum hem YASALLIK İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) hem de KİŞİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE GÜVENLİĞİ HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 5/3)
- 39- Huzurdaki davanın DGM’deki duruşmalarında hakimlerin müzakerelerine savcılar da iştirak etmişlerdir. CMUK 382. (CMK 227) maddesinden açık ihlali olan bu haksız uygulama hem YASALLIK İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) hem de SI-LAHLARIN EŞİTLİĞİ İLKESİ’nin ihlalini teşkil etmektedir. (AİHS m. 6/1)
- 40- CMUK 212. madde savunmaya, tanıkları ilk duruşmada bulundurma hakkını vermektedir. Ancak ilgili DGM bu maddeye dayanarak tanıkların duruşmaya davet ettirmek isteyen savunmaya bu hakkı kullanmamıştır. Açık bir madde ihlali olan bu durum AİHM Hukuku’na göre YASALLIK İLKESİ’nin ihlalidir. (AİHS m. 6/1)
- 41- Huzurdaki davanın 3 sene dokuz aylık bölümü İstanbul DGM’nde gerçekleşmiştir. Dört seneye yaklaşan bu süre zarfında, DGM, 61 savunma tanığından hiç birini dinlememiştir. DGM, iddianın tüm tanıklarını dinlerken savunmanın hiçbir tanığını dinlememiştir. Bu durum ADİL YARGILANMA HAKKI’nın (AİHS 6/3-d) ve SI-LAHLARIN EŞİTLİĞİ İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) ihlalini oluşturmaktadır.
- 42- İddia Makamı’nın talep ve beyanları bizzat savcı tarafından kelimesi kelimesine duruşma zaptına geçirilirken, savunmanın talep ve beyanları Başkan tarafından özetlenerek zapta geçirilmiştir. Bu, SI-LAHLARIN EŞİTLİĞİ İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) ihlalidir.
- 43- Duruşma salonundaki oturma düzeni de aynı ihlali içermektedir. Savcının oturma düzeni daha yüksekte ve hakimlerle aynı seviyede (hatta bazen yan yana) oturması SI-LAHLARIN EŞİTLİĞİ İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) ihlalidir.
- 44- Sanıkların dini inançlarının ve dini yaşantıların sanıklara isnat edilen suçla hiçbir ilgisi bulunmadığı halde, DGM Başsavcılığı, iddianamesinde, sanıkların dini yaşantılarını ve dini inançlarını hedef alan mesnetsiz anlatımlara sayfalarca yer vermiştir. Bu durum, DİN VE VİCDAN ÖZGÜRLÜĞÜ’nün ihlalidir. (AİHS m. 9)
- 45- DGM’deki duruşmalarda ve ilgili yerel mahkemenin son 6 duruşmasında, ara-kararların yazımı aşamasına gelindiğinde mahkemeler salonu tamamen boşaltılmışlardır. Duruşmaların bu bölümleri sanıklar ve müdafileri bulunmaksızın gerçekleştirilmiştir. Duruşmanın bu kısmına sanıkların ve müdafilerin sokulmaması ALE-NİYET İLKESİ’nin (AİHS m. 6/1) ve DURUŞMAYA KATILMA HAKKI’nın (AİHS 6/1) ihlalidir.
- 46- Davaya bakan ikinci yerel mahkeme savunma dilekçelerini almakta son derece isteksiz davranmıştır. Mahkeme başkanı, dilekçe getiren müdafilere, dilekçelerini okumadığını itiraf etmiş ve dilekçe getirmemelerini söylemiştir. Bunların her biri ADİL YARGILANMA HAKKI’nın çok ağır ihalleridir. (AİHS m. 6)
- 47- Bu mahkeme başkanı dosyadaki bazı evraklardan suret isteyen müdafilerin bu taleplerini sürekli olarak reddetmiştir. Baro temsilcisinin raporuyla da tevsik olan bu durum ADİL YARGILANMA HAKKI’nın çok ağır ihlalidir. (AİHS m. 6)
- 48- Savunma haklarının kısıtlı olduğu bir yargı merci olan DGM’lerin görev alanını belirleyen suç kriterleri AİHM tarafından kabul edilmemektedir. DGM’nin görev alanının, hukuk haricindeki kriterlere göre belirlenmesi, devletin güvenliğini tehdit etmesi, ihtimali bulunmayan suçların DGM kapsamında olması nedeniyle, AİHM, DGM’leri yoğun insan hakları ihlallerini yaşadığı mahkemeler olarak nitelemektedir. Huzurdaki davanın 3 sene 9 aylık bölümü DGM’de görülmüştür. Bu gerçek

- huzurdaki davada sırf bu yönden bile ADİL YARGILANMA HAKKI’nın (AİHS m. 6) ihlal edildiğini göstermektedir. Üstelik iç hukuk açısından bile ortada sanıkların DGM’de yargılanmasını gerektirecek bir yön bulunmadığı göz önünde bulundurulduğunda ise ihlalin boyutlarının çok daha büyük olduğu ortaya çıkmaktadır.
- İddianamenin sevk maddesi olan 4422 sayılı yasanın, suçun tanımını içeren 1. maddesi anlamayı imkansız kılacak derecede karışkır. 106 kelimeden oluşan tek bir cümlelik bu uzun tanımda tam 11 kere “veya”, 7 kere “ve” bağlaçları kullanılmıştır. Hangi bağlacın hangi kelime guruplarını bağladığını anlamak imkansızdır ve bir vatandaşın bu yasada neyin yasaklandığını, neyin yasaklanmadığını anlaması mümkün değildir. Bu belirsizlik, ADİL YARGILANMA HAKKI’nın (AİHS m. 6) ihlalidir.
- İddianamenin sevk maddesi olan 4422 sayılı yasadaki kavramlar, (4723 sayılı yasanın gerekçesinde de açıkça ifade edildiği üzere) olağanüstü muğlaklardır. Bir davada sanıkların yargılandıkları ceza maddesinin kavramlarının muğlak olması AİHM içtihatlarına göre ADİL YARGILANMA HAKKI’ni ihlal eden bir durumdur. (AİHS m. 6)
- AİHM kriterlerine göre ceza kanunları yürürlüğe girdikleri anda uygulanırlar. Ne var ki (kamuoyunda Af Yasası olarak bilinen) 4616 sayılı yasa 22.12.2000 tarihinde yürürlüğe girdiği halde sanıklara 2005 yılında uygulanmıştır. Bu durum AYRIMCILIK YASAĞI’nın (AİHS m. 14) ihlalidir.
- 4616 sayılı yasanın uygulanmaması, mahkemelerin, hakkında mahkumiyet ya da beraat karar veremeyecekleri gereksiz iddialarla senelerce zaman kaybetmesine neden olmuştur. Bu da MAKUL SÜREDE YARGILANMA HAKKI’ni ihlal etmiştir. (AİHS m. 6)
- AİHM kriterlerine göre ceza kanunları yürürlüğe girdikleri anda uygulanırlar. Ne var ki (kamuoyunda Af Yasası olarak bilinen) 4616 sayılı yasa 22.12.2000 tarihinde yürürlüğe girdiği halde sanıklara 2005 yılında uygulanmıştır. Bu durum AYRIMCILIK YASAĞI’nın (AİHS m. 14) ihlalidir.
- 4616 sayılı yasanın uygulanmaması, mahkemelerin, hakkında mahkumiyet ya da beraat karar veremeyecekleri gereksiz iddialarla senelerce zaman kaybetmesine neden olmuştur. Bu da MAKUL SÜREDE YARGILANMA HAKKI’ni ihlal etmiştir. (AİHS m. 6)
- AİHM içtihatlarına göre reddi hakim talebi tali bir ceza davasıdır. Bir hakim, bir davanın hem objesi hem de sujesi olamayacağı için reddi hakim taleplerini başka hakimlerin karara bağlaması gerekir. Reddi hakim talebini bizzat reddedilen hakimnin kendisinin karara bağlaması ciddi bir AİHS ihlalidir. Oysaki huzurdaki davanın bir celsesinde davaya bakan DGM hakimleri aleyhine vaki olan reddi hakim taleplerini diğer celsede yine aynı hakimler karara bağlamıştır (red talebini reddetmişlerdir). Bu durum, ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6)
- Aynı ihlal, davaya bakan son yetkili yerel mahkeme bölümünde de yaşanmıştır. Bu mahkemenin 2 üyesi hakkında vaki olan reddi hakim talepleri söz konusu 2 hakimden de katıldığı heyette 2 farklı duruşmada reddedilmiştir. Bu durum, ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS m. 6)
- Operasyon sırasında (dava dışı, 3. kişi) bir kişiyi ait evde arama kararı olmaksızın arama yapılmış ve hakim kararı olmaksızın zaptetme işlemi yapılmıştır. Üstelik bu işlem hiçbir hakimde de tasdik ettirilmemiştir. Bu durum MÜLKİYET HAKKI’nın ihlalidir. (AİHS 1. Ek Protokol, md 1)
- Bir sanık hakkında takipsizlik kararı verildiği halde ona ve ailesine ait ziynet eşyaları kendilerine iade edilmemiştir. Üstelik eşyaları zaptedilen bu kişilerin davaya müdahale hakları da yaklaşık 3.5 yıl engellenmiştir. Söz konusu kişi, sanığı olmadığı bir davada el konan eşyalarını ancak 4 yıl sonra geri alabilmiştir. Dört yıl süren bu haksız mağduriyet hem MÜLKİYET HAKKI’nın (AİHS 1. Ek Protokol, md 1) hem de ADİL YARGILANMA HAKKI’nın ağır ihlalidir. (AİHS m. 6/1)
- Davanın başladığı DGM heyeti dava devam ederken değişmiştir. Davanın son olarak görüldüğü yerel mahkeme heyeti de iki duruşma yaptıktan sonra değişmiş ve sonraki duruşmalara başka hakimler çıkmıştır. Nihai karara imza atan hakimlerin hiç biri davanın ne başında, ne de ortasında bulunmuşlardır. Davanın safahatında delillerle doğrudan temas etmemiş olan yargıçların karar vermiş olmaları açık bir ihlaldir. ADİL YARGI HAKKI ihlalidir. (AİHS m. 6)
- Dava sürecinde yetkili hakimleri bir diğer yerel mahkeme heyeti, duruşma salonunun küçük olmasını gerekçe göstererek, salona izleyici almamıştır. Bu uygulama DURUŞMANIN ALENİYETİ İLKESİ’ni (AİHS m. 6/1) ihlal etmiştir.
- Anayesamız’ın 144. maddesi, hakimleri denetleme yetkisini Adalet Bakanlığı’na vermektedir. Adalet Bakanlığı’nın doğrudan emriyle hakimler hakkında soruşturma başlatılabildiği hepimizin malumudur. Hakimlerin, yürütme organının soruşturma baskısı altında kalması manasına gelen bu durum hakim bağımsızlığını ihlal etmektedir. Sanıkların, hakimlere karşı güvenlerini zedeleyen bu kuşku nedeniyle huzurdaki davadaki sanıkların da ADİL YARGI HAKKI’nın ihlal edildiği tartışmasızdır. (AİHS m. 6)
- Davada hüküm, bu davanın açılmasından sonra yürürlüğe giren 5237 sayılı yasanın 220. maddesine göre kurulmuştur. Sanıklara isnat edilen eylemlerin tarihinde yürürlükte bulunmayan bir kanun maddesinden mahkum edilmeleri AİHS’nin YA-SALLIK İLKESİ’ne (legacy principle) aykındır.
- Davanın bir duruşmasında bir sanık hakkında, hiçbir kanıta dayanmadan ve süresi belirsiz şekilde yurtdışı yasağı konmuştur. Bu yasak hala sürmektedir. Bu uygulama AİHS’nin Kişi Özgürlüğü’nü düzenleyen 5. maddesine aykındır.
- Davanın sanıkları, ilgili Yargıtay Ceza Dairesinin bazı üyelerinin tarafı davranışlarının nedeniyle bu üyeler hakkında reddi hakim talebinde bulunmuşlardır. Bu talep aynı üyelerin katılımıyla aynı kurul tarafından reddedilmiş, üstelik bu karara karşı yapılan itiraz da “Yargıtay hakimleri hakkında yapılan red istemlerine ilişkin kararların kesin olduğu ve bunlara itiraz edilemeyeceği” gerekçesiyle karara bağlanmaksızın geri çevrilmiştir. İç hukukun, Yargıtay üyelerinin reddine ilişkin kararları itiraz hakkı tanımaması hem Hukukilik ilkesi’nin hem de ETKİLİ BAŞVURU HAKKI’nın (AİHS m. 13) ihlalidir.
- Bu davanın sanıklarına hiçbir savunma imkanı ve hakkı verilmemiştir. 8 senelik davanın hiçbir aşamasında sanıklardan savunma yapmaları istenmediği gibi son duruşmada savunma yapmak isteyen sanıklara süre ve izin de verilmemiştir. Bu uygulama AİHS’nin “...Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir: ... b) Savunmasının hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara sahip olmak...” diyen 6/3b maddesinin ihlalidir.
- Davanın son celsesinde müdafilerin tümünün istifaları nedeniyle avukatsız kalan sanıklar, mahkemeden, avukat tutmak için süre istemişlerdir. Mahkeme bu taleği reddettiği gibi sanıklara herhangi bir avukat tayin etmemiştir. Duruşmayı avukat-sız şekilde tamamlamıştır. Bu uygulama AİHS’nin “...Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir: ... c) Kendi kendini savunma veya kendi seçeceği bir savunmacının yardımından yararlanma ve eğer savunmacı tutmak için mali olanaklardan yoksun bulunuyor ve adaletin selameti gerektiriyorsa, mahkemeye görevlendirilecek bir avukatın para ödemeksizin yardımından yararlanabilmek...” diyen 6/3c maddesinin ihlalidir.
- Sanıklar mahkemeden hangi kanun maddesine göre yargılandıklarının kendilerine bildirilmesini istemişlerdir. Mahkeme bu talebi reddetmiştir. Bu uygulama AİHS’nin “...Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir: a) Kendisine yöneltilen suçlamaların niteliği ve nedeninden en kısa zamanda, anladığı bir dille ve ayrıntılı olarak haberdar edilmek...” diyen 6/3a maddesinin ihlalidir.
- Yerel Mahkeme’nin gerçekçi kararda Savunma’nın kanıtlarının hiçbirinden söz edilmemesi, bu kanıtlara neden itibar edilemediği konusunda kararda hiçbir açıklamaya yer verilmemiştir. Savunma hakkının ağır biçimde çiğnendiğini ispat eden bu durum AİHS’nin 6. maddesinin ihlalidir.
- Mahkeme hükmünü hukuka aykırı emniyet tutanaklarına bina etmiş ve bu tutanaklara kararında 16 kere atıfta bulunmuştur. Bu durum ADİL YARGI HAKKI ihlalidir.
- Dava soruşturmasında gözaltına alınanlara işkence yapılmıştır. Bu işkencelerin faileri hakkında süren bir ceza davası bulunmaktadır. Bu durum AİHS’nin İŞKEN-CE YASAĞI başlıklı 3. maddesine aykındır.
- 1996 yılındaki telefon dinleme kararlarıyla başlayan soruşturma-kovuşturma süreci 12 senede tamamlanabilmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 8 seneyi geçen yargılamaları her halükarda makul sürede yargılanma hakkının ihlali olarak kabul etmektedir (AİHS m. 6/1). Bu nedenle, huzurdaki davada sanıkların MAKUL SÜREDE YARGILANMA HAKLARI ihlal edilmiştir.

Adnan Tınarlıoğlu